

seel on kehe tarvitav, aga segatud soola peawad inimesed enne puhastama.

Kui lugeja pahaks ei pane, lisani veel natuke soola kala soola föri, ja täggini eeringi püüdmisest, fuda seda iga suvel Hollandi, Norra ja Inglismaa rannades toimetakse.

Põhjapoel Jää meres sagineb ilmotsata palju eeringid, kuhu neid Looja tarbus mitme muu suuremate kalasugudelle töiduks näisse olema loonud. Ühes seadud aal iga aasta lähändad eeringid oma pärts fodunt välja teistesse meredesse rändama, wötwad teekäiki lõunepoolle ja tulevad Inglis ja Hollandi maa randa. Seda ei ole veel targemate meestest mõistus põhjani jõudnud äraseletada, mispärasf eeringid rändama lähändad. Mõningad arwawad nende rändamise se läbi sündima, et valas ja muud suured kalad neid tagakihutavad, ja eeringid hääda paksutsel väenlaste eest vasko põgenewad. Teised arwawad jälle, et üleliigne sigidus neid sunnib teekonda wöbera meredelle ettenõtma, mis läbi nemad, kui sugu põhjamere jää all wöga paksuks lähääb, petefaid parvesi, otsekui messilased peretheites, välja läkitavad aset otsima, et järel jäänud hulgale rohkem ujumise moad ja töidu wara jääks. Wöib olla, et nimetud teelekihutajate föri veel üks iselik loomuse sund tuleb, mis neid omal ajal fodunt välja ajab ja teed neile ettejuhatab, kuhu nad peawad minema. Rändamisel näisse neid niisugusi fohtasi otsima, kus sugu sigidus ja peegade lašwamine kõigemõrusamast edasi

lähääb. Nah, wöib olla, et selle viimse toimetamise pärast suurem eeringite pati wara aasta hafatusel põhjamerelt teele tutab. Sell juba paasto fuul jõuab üks parwe föri Islandi saarele: ja on rändawa eeringi vere õhtopeolne föri. Nimetud aal on neid nii rohkest Islandi saare ümber, et fühlitega hunkilo faupa laenetest wöib välja sisata. Hommiko poolne föri langeb iska faugemasse põhjamerde. Üks osa põõrab Lapumaa ranna poole, põhja vasta, sealt Norramma randa mööda Lääne merde, teine osa tuleb Tütlandi saare faudo Lääne merde, ja lähääb kui siit läbi jõduud, jälle põhjamerde tagasi. Kõige tugewam hommikopoolse föri osa kaänab öhtu vasta ja lähääb otsekohe Arkadi saartele, kus Hollandi rahwas juba ees ootamas. Jaanikuu hafatusel on kõik sealne meri eeringitega täidetud, ja püütakse neid rohkest. Selle peale läänawad nemad teed Inglismaa ranna poole, kus oma puduga kõik merelahed ja jõesund täidavad. Pärast seda, kui nad Inglismaalt lähfundud, lähändad nemad targemate arwates jälle oma see, Jäämerde tagasi. Sell iljemine ei sa inimesed mite üht ainukesi eeringit enam silma, ja ükski ei tea, kuhu nad äkitselt ärafadusid.

Selle kala sugu signemine on tödeste imelikuks arwata, kui nende määratö hulga peale mõtleme, mis iga aasta rändama lähääb, arwamata need, mis ehit veel see jäävad. Üks ainufene marjakandja, emane eering, fannab emas marjas kõigewähäält kuumne, tuhet teisi eeringid, mis ned Inglis ranna ümber